

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΘΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Η. ΚΑΖΩΤΟΥ καὶ Α. Σ. ΔΙΒΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

1875.

Ἄριθ. 224.

Π. Δ. Τ. Μ. Α. Τ. Σ.,
Μ. Ἀ. τῆς Αἰγύπτου.

Ἀ. Ἀλεξανδρείας 12 Μαΐου 1875 Ε. Κ.

Ἀγαπητοὶ Ἀδ. Ἀδ.

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι ὁ Σεβ. Μαγ. Διδ. τοῦ Τέχμ. εἰς ὃν
ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις ὑμῶν τῆς 3ης τρ. μηνός, παραδέχεται πληρέστατα αὐτήν καὶ διὰ Δια-
τάγματος ὑπ' ἀριθ. 30 ἐπιτρέπει ἡμῖν τὴν σύστασιν καὶ ἔκδοσιν Τεκτονικοῦ Περιοδικοῦ
εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν, ὑπὸ τὸ ὄνομα ΑΘΗΝΑ.

Δέξασθε ἐν τούτοις τὰ συγχαρητήριά μου κτλ.

Ὁ Γεν. Γραμμ.
(Τ. Σ.) Φ. ΟΛΔΗΣ 38. 95.

Τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδ. ἀδ.

Π. ΚΑΖΩΤΗ καὶ

Α. ΔΙΒΑΘΗΝΟΠΟΥΛΩ.

ΑΘΗΝΑ

ΔΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΝ ΛΑΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Φυλ. Α΄.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Τὰ ἠθικά τῆς Μασσωνίας διδάγματα ἰδοὺ ὁ σκοπὸς καὶ ὁ ἄξων, περὶ τὸν ὁποῖον θέλει στρέφουσι τὸ ἡμέτερον περιοδικόν. Ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη φύσει ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐν αὐτῇ του τῇ ἐλευθερίᾳ ἐτέθη ὑπὸ νόμους ἀναλλοιώτους, τοὺς φυσικοὺς, οὓς δὲν δύναται, δὲν πρέπει νὰ παραβῆ, ἄλλως ἀρνεῖται ἑαυτὸν, ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν φύσιν αὐτήν. Εἰς τῶν σκοπῶν τῆς παγκοσμίου ἡμῶν ἐταιρίας εἶναι καὶ οὗτος, νὰ ποδηγετῆ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων τούτων ἀπαρεγκλίτως καὶ μετ' αὐταπαρήσεως.

Ἡ λαμπρὰ ἐκείνη καὶ μεγάλη ἀληθῶς τριλογία «ἐλευθερία — ἰσότης — ἀδελφότης» παρὰ τῶν φιλελευθέρων καὶ

πεπολιτισμένων ἔθνῶν πάντων προκηρυχθεῖσα καὶ ἀναστηλωθεῖσα μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ 19. αἰῶνος, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν τῶν προαιωνίων διδασμάτων τῆς μεγαλόφρονος καὶ σωτηρίου ἡμῶν ἀδελφότητος.

Πᾶσαι αἱ μεγάλαι, αἱ προοδευτικαί, αἱ φιλάνθρωποι ἀρχαί, τὰς ὁποίας σήμερον ἀποθαυμάζει ὁ ἀμύητος κόσμος καὶ ἐναβρύνεται ἐπ' αὐταῖς, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ τὰ διδάγματα τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, τὰ ὁποῖα διέδωκαν διὰ πολλῶν συγγραφῶν οἱ κατὰ καιροὺς μυηθέντες τὰ μυστήριά μας σοφοὶ διαφόρων ἔθνῶν καὶ αἰῶνων.

Θὰ ἐπληροῦμεν ὁλόκληρον κατάλογον, ἂν ἐπεχειροῦμεν νὰ καταδείξωμεν τοῖς ἀδελφοῖς συνδρομηταῖς μας τὰ ὀνόματα

των μεγάλων ἀνδρῶν τῶν ἀντληράντων σοφίαν καὶ γνώσεις ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, ὡς ἀπὸ ἀνεξαντλήτου καὶ διαυγεστάτης πηγῆς.

Καὶ ἐνῶ, ὅπου τῆς γῆς ὑπάρχουσι μελῆ τῆς ἐταιρίας μας, ὑπάρχουσι καὶ περιοδικὰ συγγράμματα διαδίδοντα τὰς ὠφελίμους τῆς Μασσωνίας ἀρχάς, μόνον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μέχρι τοῦδε δὲν εἴχομεν περιοδικόν, ἐνῶ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀλεξανδρείας ἐκδίδονται δύο τοιαῦτα συγγράμματα, ἐν Ἰταλιστὶ καὶ ἕτερον Ἀραβιστὶ, ἀνήκοντα εἰς τὰς ὑπὸ τὴν Μεγ.· Ἀν.· τῆς Αἰγύπτου Σεπ.· Στοάς.

Τὴν ἔλλειψιν ταύτην, οὐχὶ πρὸς ἐπίδειξιν γνώσεων, οὐδὲ πρὸς ὑλικά ὑφέλη ἀφορῶντες, ἀπερασίσαμεν ν' ἀναπληρώσωμεν ἡμεῖς, ἀναλόγως τῶν μικρῶν μας δυνάμεων, συναρωγούς ἔχοντες καὶ συνεργάτας πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς βουλομένους νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὸ τάλαντον καὶ νὰ μὴ ἀφήσωσιν αὐτὸ τεθαμμένον ὑπὸ τὴν σιγὴν καὶ ἀδιαφορίαν.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ πάντες παντὸς δόγματος καὶ πάσης ἀνατολῆς, τὴν Ἑλληνικὴν ὀμιλοῦντες, θέλουσι προθύμως συνδράμει δύο ἀδελφούς ἀποδυθέντας εἰς τὸ λίαν ἐπίμοχθον τῆς Μασσωνικῆς δημοσιογραφίας στάδιον, ὅπως οὕτως ὑποστηρίξωσι τὴν ἐδραίωσιν περιοδικοῦ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ὠφελίμου.

Τελευτῶντες, εὐχαριστοῦμεν πάντας

τοὺς εὐγενῶς μέχρι τοῦδε ἐνθαρρύναντας ἡμᾶς ἀδελφούς.

ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΣΣΩΝΙΑΣ ΚΑΛΑ.

Καθὰ λίαν ὀρθῶς ἔγραφεν ὁ ἡμέτερος Ἀδ.· Ὀδδης ἐν τῷ Ἰταλικῷ Μασσωνικῷ Συγγράμματι, ὅπερ λίαν ἐπαξίως διευθύνει, εἰς πολλὰς κατηγορίας ὑπάρχοντα οἱ Μασσῶνοι. Εἰσὶ Μασσῶνοι μυηθέντες χάριν ἀπλῆς περιεργείας καὶ μὴ ὄντες ἐπομένως ποσῶς τοιοῦτοι. Εἰσὶν ἄλλοι μυηθέντες χάριν δευτερευόντων καὶ μὴ περιποιούντων αὐτοῖς τιμὴν σκοπῶν, οἵτινες, ἰδόντες μετὰ τινος συνεδριάσεως τὴν ἀπάτην των, εἶπον ἐνδομύχως ἀνθρακας ὁ θησαυρός! Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι εἰλικρινεῖς καὶ ἀγαθοὶ Μασσῶνοι, ἀνήκοντες ψυχῇ τε καὶ σώματι τῇ παγκοσμίῳ ἡμῶν ἐταιρίᾳ. Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ διαίρεσις τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν. Ἡμεῖς τὴν τελευταίαν ταύτην κλάσιν ὑποδιαιροῦμεν πρὸςδε εἰς δύο ἄλλας· εἰς Μασσῶνους νοήμονας καὶ εἰς Μασσῶνους μὴ τοιούτους. Οἱ πρῶτοι οὐκ' ὀλίγα θὰ πορισθῶσι τὰ ἐκ τῆς Μασσωνίας ἠθικὰ ὀφέλη, οἱ δὲ τελευταῖοι χρησιμεύουσι μόνον ὅπως πληρῶσι τοὺς καταλόγους καὶ γυμνάζωνται εἰς τὸν βηματισμὸν καὶ τὰ σχήματα, κατορθοῦντες νὰ λησμονῶσι καὶ αὐτὰς τὰς ἱεράς λέξεις, καὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀληθῶν ἢ νοητόνων Μασσῶνων οὐδεὶς λόγος. Πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἐκφέρωμεν τὰς ἰδέας μας, ἰδέας ἀτόφου μὲν κεφαλῆς, ἀλλ' ἰδέας ὅπως δῆποτε, τὰς ὁποίας ἄλλοι καταλληλότεροι, εὐρύνοντες, διακοσμοῦντες καὶ ποικίλοντες, ἄς παρουσιάσωσι περικαλλεστέρας. Ἡμεῖς ποιοῦμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἄλλοι, ἱκανώτεροι ἡμῶν, ἄς προβῶσι καὶ περαιτέρω.

Μασσῶνοι λοιπόν τινες ἐξ ἐκείνων οἵτινες δὲν ἐνόησαν περὶ τίνος πρόκειται, ἢ δὲν εὔρον τοὺς παρ' αὐτῶν προσδοκόμενους θησαυροὺς καὶ εἶδον ὡς ἰσθὸν ἀράχνης διαλυομένης τὰς κερδοσκοπίας αὐτῶν ὄνειροπολήσεις, μασσῶνοι τέλος ἀνάξιοι νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ ἱερόν ἡμῶν Τάγμα, διατείνονται ὅτι οὐδὲν καλὸν εὔρον ἐν τῇ Μασσωνίᾳ, ὅτι οὐδεμίαν ἀρχὴν σπουδαίαν ἀνεκάλυψαν, ὅτι οὐδὲν χρήσιμον καὶ πρακτικῶς ὠφέλιμον ἐνυπάρχει ἐν αὐτῇ. Καὶ εἰ τοιοῦτοι, σημειώσατε, ἐμυήθησαν εἰς μόνον τὸν 1ον ἢ τὸν 2ον ἢ καὶ τὸν 3ον, ἂν θέλετε, βαθμὸν.

Ἴδου τί ἠθέλωμεν ἀπαντήσει εἰς τοὺς καλοθελητὰς τούτους τῆς Μασσωνίας.

Ἡ Μασσωνία δὲν ἔχει μόνον τοὺς 3 βαθμοὺς, ἀλλ' ἔχει 92 ἐτι τοιοῦτους. Ὁ μαθὼν μόλις τὸ α, β καὶ γ δὲν δικαιούται, νομιζόμεν, νὰ φέγη τὸ ἀλφάβητον ὅλον καὶ πάσας τὰς διὰ τῶν στοιχείων αὐτοῦ ἀποτελουμένας ἰδέας, ἐννοίας, ἢ

συλλογισμοὺς. Ὁ γινώσκων τὸ α, β, γ οἴουδῆποτε ἀλφάβητου, δὲν γινώσκει βέβαια τὴν γλῶσσαν, εἰς ἣν τὸ ἀλφάβητον ἀνήκει, οὐδ' ἐγεύθη τῶν καλλόνων τῆς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ φιλοσοφικοὶ βαθμοὶ περιέχουσι τὰ ἀληθῆ τῆς Μασσωνίας μυστήρια καὶ οὐχὶ οἱ προεισαγωγικοὶ, οὕτως εἶπεῖν, τρεῖς πρώτοι, οἱ μᾶλλον δοκιμασίας χάριν ἀπονεμόμενοι, ἐκτὸς, λέγομεν, τούτου, ἂν τις καλῶς καὶ ἐπισταμένως παρατηρήτη, θέλει ἰδεῖ ὅτι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πρώτου βαθμοῦ διδασκόμεθα πολλὰ καὶ μεγάλα.

Ἐπιθέτωμεν νεόφυτον μόλις εἰσαγόμενον ἐν τῷ τεμένει τῆς ἀληθείας. Τί ὁ νεόφυτος οὗτος μετὰ τινος συνεδριάσεως θέλει ἰδεῖ; Ἐκτὸς τῶν διδαγμάτων τοῦ τυπικοῦ, τῆς ἐξηγήσεως τῶν συμβόλων, τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας, τῆς πρὸς τὴν ἀρετὴν παροτρύνσεως, τῆς πρὸς τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ παρακινήσεως, θέλει ἰδεῖ καὶ ἄλλο τι μέγα ἀληθῶς καὶ ἐξαίσιον δίδαγμα. Θὰ ἴδῃ πολιτείαν ἐν μικρογραφίᾳ, Δημοκρατίαν ἔχουσαν πρωτεύουσαν μὲν τὴν Μεγάλην Ἀνατολήν, ἐπαρχίας δὲ καὶ λαοὺς τὰς διαφόρους ὑπ' αὐτὴν στοὰς καὶ πρόεδρον τῆς πολιτείας τὸν Μέγαν Διδάσκαλον, ἧτις, πολιτεία, λειτουργεῖ τακτικῶς, προκόπτουσα καὶ εὐδαιμονοῦσα χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην οὔτε στρατῶν, οὔτε στόλων, οὔτε χωροφυλάκων, οὔτε κλητῆρων, οὔτε

φυλακῶν, οὔτε τινὸς ἄλλης ὑλικῆς ἰσχύος. Ἰσχύς τῆς Κυβερνήσεως ταύτης εἶναι τὸ δίκαιον, ὁ νόμος, καύχημα δὲ καὶ χρέος ἡμῶν τῶν πολιτῶν εἶναι ἡ τυφλὴ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸ καθήκον ἀφοσίωσις.

Ἐποθέσωμεν, ὅτι ὁ κόσμος ὅλος, οἱ ἄνθρωποι πάντες τῆς γῆς ἦσαν Μασσῶνοι. Ἐρωτῶμεν, ἀδελφοί, θὰ ἐπανήρχετο ἡ εὐὴ ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς; Ἀφοῦ τὸ καθήκον διέπει καὶ ἡ ἠθικὴ τιμωρία μόνη τοὺς ἐνόχους χαλιναγωγεῖ, εἶπετε ἡμῖν, βειότερόν τι, τελειότερόν τι, ποθεινότερόν τι ἠδύνατο ἡ γῆ πᾶσα νὰ ἀποκτήσῃ;

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρῶτον, μέγα ἀληθῶς καὶ ἐξαίσιον, θαῦμα, ὅπερ εἰς μὲν τὰ ὄμματα τῶν ἀμνηστῶν φαίνεται χίμαιρα, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς ἐλευθεροτέκτοσιν οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἡ πραγματικότης, ὑποπίπτουσα καθ' ἡμέραν εἰς τὰς αἰσθήσεις μας.

Καὶ ὅμως οἱ περὶ ὧν προέφημεν Μασσῶνοι δὲν κατάρθωσαν νὰ εὕρωσι τι καλὸν ἐν τῷ Τάγματι μας! πολλοὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ χάνωσι τὸν καιρὸν των, δὲν φοιτῶσι κἄν ἐν τῇ Στοᾷ των!

Ἄς παρακαλέσωμεν, ἀδελφοί, τὸν Θεὸν νὰ κατατάξῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀφοῦ τοσαύτην ἔχομεν πείραν τῆς πτωχείας τοῦ πνεύματός των.

Ἐπάρχουσιν ἄλλοι ἐπιζητοῦντες ὑλικὰ συμφέροντα ἐν τῇ Μασσωνίᾳ. Ἄλλ'

ὡς φαίνεται, οὔτοι ἀμβλυωποῦσι δεινῶς, διότι καὶ ὑλικὰ συμφέροντα ὑπάρχουσιν οὐκ ὀλίγα, ἅπερ οἱ ἀθῶοι οὔτοι κερδοσκόποι δὲν βλέπουσιν! Ὅπου ὑπάρχει ἠθικὸν ὄφελος, ἐκεῖ ὑπάρχει ἀναμφηρίστως καὶ ὑλικόν. Ἡθέλωμεν μακρηγορήσει ἐπὶ πολὺ ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα τὸ χιλιοστὸν τῶν παραδειγμάτων, ἅπερ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν. Ἀρκεῖ νὰ συνοψίσωμεν ἐν ὀλίγοις καὶ τὰ ὑλικὰ ταῦτα κέρδη. Ὁ ἀδελφός δὲν ὀρκίζεται νὰ προστατεύῃ καὶ ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ νὰ ὀρέγῃ ἀρωγὸν τῷ ἀδελφῷ του χεῖρας; Ἄν περιέλθῃ ὁ Μασσῶνος εἰς ἔνδειαν, δὲν εἶναι ὑπόχρεοι δι' ὄρκου πάντες οἱ ἀδελφοὶ νὰ φροντίσωσι περὶ εὐρέσεως ἐργασίας δι' αὐτὸν καὶ προσωρινῆς ἀνακουφίσεως τῆς πενίας του διὰ τοῦ κορμοῦ τῆς ἀγαθοεργίας;

Ἐν περιπτώσει κινδύνου δὲν εἶναι ὀρκισμένοι πάντες οἱ ἀδελφοὶ του νὰ συνδράμωσιν αὐτὸν διὰ θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς των; Ἄλλὰ . . . ἤθελέ τις ἴσως ἡμῖν ἀντιτάξει, ταῦτα πάντα ἔχουσι καλῶς, ἀλλὰ δὲν βλέπω νὰ ἐκτελῶνται, ἄρα ἡ Μασσωνία δὲν δίδει ὅ,τι ἐπαγγέλλεται! Σόφισμα ἀληθῶς μέγα, ὅσον γελοῖον εἶναι ὁ ἀνωτέρω συλλογισμός. Διότι ἀδελφοὶ τινες εἶναι ἐπιόρκοι, διότι ἔχουσιν ἀρκεύντως εὐρεῖαν τὴν συνείδησιν ὥστε νὰ περιφρονῶσι τὸ καθήκον των, τὸ ἱερώτερον μάλιστα, ἐπιόρκοῦντες,

πταίει διὰ τοῦτο ἡ ἱερὰ καὶ θεία ὄντως ἑταιρία ἡμῶν! Ἄλλ' ἂν ἀφ' ἐνὸς ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἄνευ συνειδήσεως, ὑπάρχουσιν ἐπίσης καὶ ἄλλοι πολλοὶ μετὰ συνειδήσεως. Ἐὰν δὲ μεταξὺ 100 ἀδελφῶν εὗρεθῆ εἷς καὶ μόνος πιστὸς εἰς τοὺς ὄρκους του, ἰδοὺ τὸ μέγα ἀπόκτημα, ἰδοὺ ὁ ζητούμενος ἄνθρωπος. Καὶ παραδείγματα ἔχομεν μυριάδας τοιαύτης αὐταπαρνήσεως ἀδελφικοῦ Μασσωνικοῦ καθήκοντος, ὧν ἐν ἀφηγοῦμεθα.

Ἐνεκα ἀνελπίστου κακοκαιρίας πλοῖόν τι κατηγάλωσε τὰς τροφάς του ἐν τῷ ὠκεανῷ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὄρον του. Ἡ ἀπελπισία ἐπήλθε ταχέως καὶ ἡ ὠχρότης ἐφαίνετο εἰς πάντων τῶν πλεόντων τὰ πρόσωπα. Ἐπρόκειτο ν' ἀποθάνωσιν ἐξ ἰστίας! Αἴφνης ἐμφανίζεται ἕτερον πλοῖον. Χαρὰ καὶ ἐλπίς ἀνεπτέρωσε τὰς ψυχὰς τῶν δυστυχῶν τούτων, οἵτινες διὰ τῶν συνήθων σημείων ἐκάλεσαν τὸ ἐμφανισθὲν πλοῖον εἰς βοήθειαν, ρίπτοντες συγχρόνως τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ σπεύδοντες ἅπαντες πρὸς τὸν πλοίαρχον τῆς σωτηρίου νηὸς, ἵνα ζητήσωσι τροφάς. Ὁ πλοίαρχος τοῖς ἀρνεῖται. Εἶχε δίκαιον. Ὑπέφερε καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς κακοκαιρίας, ὁ πλοῦς αὐτοῦ παρετάθη, καὶ εἶχε μὲν τροφάς οὐκ ὀλίγας, ἀλλ' ἐφοβεῖτο νὰ παραχωρήσῃ μέρος αὐτῶν, διότι ἐκινδύνευε νὰ πάθῃ ὅ,τι ἔπαθον οἱ ζητοῦντες τὴν

ἀρωγὴν του. Οἱ μὲν κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες ἐξελιπάρουν τὸν πλοίαρχον, ὁ δὲ ἐπιμόνως καὶ ἀποφασιστικῶς, στερεοῦτως ἤρνεῖτο. Εἷς τῶν ἐν τῇ λέμβῳ, σχῶν τὸ εὐτύχημα ν' ἀνήκῃ τῇ ἑταιρίᾳ ἡμῶν, ἐπειράθη νὰ δοκιμάσῃ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του μὴ ὁ πλοίαρχος ἦν Μασσῶνος. Τῷ ὄντι, ἀπεχαιρέτησεν αὐτὸν διὰ τὴν γνωστῆς ἡμῖν χειραφίας. Οὗτος αἴφνης προσβλέπει αὐτὸν μετὰ θαυμαστοῦ ἀναμίκτου χαρᾶς, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἦναι ἀδελφός· ἀνταλλάσσουν τὴν ἱερὰν λέξιν, — καὶ ἡ μαγικὴ ἐκείνη λέξις ἐπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πεινῶντας ὁ πλοίαρχος τὰς ἡμισείας τῶν προμηθειῶν του, νὰ δώσῃ δηλονότι ὀλόκληρον πλήρωμα ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ θανάτου, χάριν ἐνὸς ἀδελφοῦ, ἀποτελοῦντος μέρος τῶν ἐπιβατῶν.

Εἶναι, ἐρωτῶμεν, τοῦτο ὑλικὸν ὄφελος ἢ ὄχι; Ἄλλως τε καὶ ἄλλα πολλὰ ὑλικὰ ὀφέλη ἠδυνάμεθα νὰ ἀναγράψωμεν, τὰ ὅποια δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ὅπαδοί τοῦ κέρδους καὶ τῶν ὑλικῶν συμφερόντων νὰ διδώσι. Διὰ τί ἄρά γε; Διότι ἐπόθουν οἱ γεννάδαι νὰ κενωθῶσι σάκκοι χρυσοῦ εἰς τὰ βαλάντιά των ἅμα τῇ μυσήσει των, ἵνα μετὰ ταῦτα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναβιβάσωσι τὴν Μασσωνίαν εἰς τὸ ζενίθ τῆς λαμπρότητος καὶ μετ' ἐπαίνων ἀτελευτήτων πλέξωσι τὸν ἑαυτῆς χρυσότευκτον στέφανον. Τοὺς τοιοῦτους θρη-

νήτωμεν, ἀδελφοί, διότι εἰσὶν ὄντως ἀ-
ξιοθρήνητοι!

Ἐκ τῶν ὀλίγων προεκτεθέντων τί ἐξά-
γεται; Ὅτι ἡ Μασσωνία θεωρουμένη ἐκ
τοῦ α μόνον αὐτῆς, εἶναι ἐταιρία πολλὰ
καὶ μεγάλα διδάσκουσα, ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν
ὠφέλειαν πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως
πορίζουσα. Ἐὰν δ' ἐξετάσωμεν αὐτὴν
οὐχὶ πλέον ἐκ τοῦ α, ἀλλ' ἐκ τοῦ βάθους
τῆς οὐσίας αὐτῆς, τί θὰ ἀνακαλύψωμεν
ἄρα γε; Ἐκ τῶν ὀλίγων κρίνει τις καὶ
περὶ τῶν πολλῶν· ἐκ τῶν ὀνύχων γνω-
ρίζει τις τὸν λέοντα. Ἄς μυηθῶμεν πρῶ-
τον εἰς τοὺς ἄλλους βαθμοὺς αὐτῆς, τοὺς
φιλοσοφικούς, καὶ τότε θὰ ἴδωμεν καὶ θὰ
μάθωμεν πολλὰ. Ἄς ἀφήσωμεν δὲ τοὺς
μὲν ἀνοήτους νὰ νομίζωσιν ἡμᾶς περι-
τοὺς, τοὺς δὲ κερδοσκόπους νὰ εὕρωσι
τὴν πρόοδόν των εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ
οὐχὶ εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς ἀληθείας
καὶ τῆς σοφίας.

Πρὸ πάντων ὁμῶς, ἀδελφοί, ἡμεῖς, οἱ
μὴ ἀνήκοντες οὔτε εἰς τὴν μὲν κατηγο-
ρίαν, οὔτε εἰς τὴν δὲ, ὧμεν πιστοὶ τοῦ
ὄρκου μας ἐκτελεσται, καὶ ἀφωσιωμένοι
εἰς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς
μας, ἵνα μὴ δίδωμεν εἰς τοὺς κακοὺς ἀφορ-
μὴν νὰ ψέγωσιν Ἐταιρίαν παγκόσμιον,
περιποιοῦσαν τιμὴν εἰς τὸ πλάσμα καὶ
πειρωμένην ν' ἀνεγείρῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βορ-
βόρου, εἰς ὃν ἐρριψεν αὐτὸ ἡ ἀμάθεια, ἡ
δεισιδαιμονία, ἡ κακεντρέχεια, καὶ νὰ τὸ

ἀναβιβάσῃ εἰς ἣν περιωπὴν ἔθετο αὐτὸ ἡ
μεγαλουργὸς χεὶρ τοῦ Μεγίστου τοῦ Σύμ-
παντος Ἀρχιτέκτονος.

ΣΠΟΥΔΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΩΝΙΑΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἀναγινώσκειται ἐν τῇ Β α ρ ε ζ ῖ θ τῶν
ἐβραίων, τῇ κοινῶς καλουμένῃ Γενέ-
σει. Ἄ Ὁ Θεὸς εἶπε γεννηθήτω φῶς, καὶ
ἐγένετο φῶς.

Δεκαεννέα καὶ ἔτι πρὸς αἰῶνες παρῆλ-
θον, ἀφ' ἧς ὁ Αἰώνιος πατὴρ ἐπέσπερε
τὰς λέξεις ταύτας, καὶ ἀφ' ἧς ὁ κόσμος
χαίρει τό τε ὑλικὸν καὶ πνευματικὸν
φῶς· καὶ ὁμῶς . . . ὁ κόσμος οὗτος εὐρί-
σκεται εἰσέτι βεβυθισμένος εἰς ἔρεβος.

Διὰ τὸ τοῦτο;

Διότι συμβαίνει εἰς τὰς πνευματικὰς
πλάσεις, ὅ,τι καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν. Ὑπνώ-
τουσιν ἅπαξ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν αἰώνων,
καὶ ἂν ἐμφανισθῶσιν αὖθις, τὰς βλέπο-
μεν ἐκπληκτοὶ καὶ ἔννεοι, ὡσεὶ ἐβλε-
πον αὐταὶ πρῶτον ἤδη τὸ φῶς.

Ἀλλὰ τοῦτο ἐκθάμβως βλέπομεν τὴν
ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων διολισθαίνουσαν
ἀτμάμαξαν, ἧς ἡ δύναμις καὶ ἡ χρησι-
μότης δὲν ἐγνώσθη εἰμὴ κατὰ τὸν εὐτυ-
χῆ τοῦτον αἰῶνα, ἐνῶ αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλ-
λο ἢ ἡ συγκέντρωσις τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου
ἀτμοῦ, ὅστις ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς

της δημιουργίας ἐξήρχετο ἐκ τοῦ βάθους τῶν θαλασσῶν, ὅπως σχηματίσῃ ἐν τῷ κενῷ τὴν καταγίδα καὶ τὰς ἀστράπας.

Τὰ ἀρτεσιανὰ φρέατα δὲν εἶναι οὐδ' αὐτὰ πρόσφατός τις ἐπίνοια. Ἀνωρύχθησαν ταῦτα εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, τὰ ὅποια διὰ τοῦτο κατέστησαν εὐφώρα, ἐν ἀπηρχαιομένοις χρόνοις. Καὶ τῷ ὄντι, ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ὀλυμπιόδωρον, ὅτι ὅταν ὠρύσσοντο φρέατα εἰς τὰς ὁάσεις, 400 ἢ 500 μέτρων βάθους, ὄρμητικὸς ποταμὸς ἀνέβλυζεν αἴφνης.

Τὸ ἀλεξικεραυνίον, ὅπερ δι' ἡμᾶς ἐγνώσθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Φραγκλίνου, ἐγινώσκετο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σολομῶντος, διότι, κατὰ τὸν Ἰώσηππον Φλάβιον, ἐν τῇ στέγῃ τοῦ παρὰ τοῦ ῥηθέντος μεγάλου βασιλέως ἀνεγερθέντος ναοῦ ὑπῆρχον ὄξεις σιδηραὶ ῥάβδοι, προφυλάσσουσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

Ἐπίσης ἡ φωτογραφία δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἡλιακῶν ἐκείνων ἀκτίνων, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κατακλισμοῦ διέρχονται διὰ τῶν νεφῶν, τὰ ὅποια αὐταὶ περιβάλλουσι διὰ τῶν ἐκλάμπρων χρωμάτων τῆς Ἰριδος.

Τὸ χλωροφόρμιον, διὰ τὸ ὅποιον σεμνύεται ἡ ἐποχὴ μας, δὲν εἶναι, κατὰ τινὰ ἰατρὸν ἄγγλον, (καὶ ἐνταῦθα ποιούμεθα μνεϊαν ἀπλῶς, χωρὶς νὰ ἐγγυώμεθα) δὲν εἶναι, λέγομεν, ἄλλο, ἢ τὸ ναρκωτικὸν βάλσαμον, ὅπερ ἐφεῦρεν ὁ Ὑψι-

στος, ὅπως ἀποκοιμήσῃ τὸν Ἀδάμ, ὅτε ἀνωδύνως τῷ ἀφῆρεσε τὴν πλευρὰν, δι' ἧς κατεσκεύασε τὴν πρώτην γυναῖκα.

Ἄλλὰ, χωρὶς νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἰδέαν ταύτην, ὅσον πρωτότυπος καὶ ἂν ᾖ, ὑπομιμνήσκομεν σπουδαῖόν τι, τὸ ἐξῆς· Ὅτι κατὰ τὸν ΙΓ'. αἰῶνα τῆς κοινῆς χρονολογίας, Κινέζος τις ἰατρός, ὀνόματι Νόο-Θῶ, ἐν οἰαδῆποτε περιπτώσει ἠναγκάζετο νὰ ἐκτελέσῃ ὀδυνηρὰν τινὰ ἐγχείρησιν, προσέφερε πρὸ παντὸς ἄλλου τῷ πάσχοντι σκευασίαν ἐξ Ἰνδικοῦ καννάβιος, γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα μα-ὑό, ἐξ ἧς ἐξήχθη ἔπειτα τὸ ἡμέτερον χασίς, ἧτις, σκευασία, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ καθίστα τὸ ἄτομον πάντῃ ἀναίσθητον, καὶ ὡσεὶ τεθνεός.

ὦ! ναί! Πάντα τὰ θαυμάσια ταῦτα καὶ ἄλλα ἐτι πολλὰ ὑπῆρξαν ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὑπῆρξε τὸ φῶς· καὶ ὅμως ἡμεῖς μόλις ἀντιλαμβάνομεθα σήμερον τοῦ πνευματικοῦ τούτου φωτός.

Καὶ τῷ ὄντι· ἐρωτήσατε τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἰδόντων ὅτι ἡμεῖς καλοῦμεν Μασσωνικὸν φῶς, τί ἐστὶ Μασσωνία; Οἱ μὲν, καὶ κυρίως ἐκεῖνοι, οἵτινες προσῆλθον εἰς αὐτὴν χάριν ἀπλῆς περιεργείας, καὶ οἵτινες εἰσὶν οὐκ εὐάριθμοι, θὰ σᾶς εἰπωσιν ὅτι ἡ Μασσωνικὴ ἐπιστήμη εἶναι λέξις κενὴ ἐννοίας· ὅτι αἱ ἐργασίαι ἡμῶν εἰσὶ παιδαριώδεις, ἄνευ σκοποῦ καὶ ἄνευ σημαί-

νομένου. Ούτως όμιλοῦντες, οί άμαθεις δυσφημισται ήμών έλπίζουσι να κάμωσι τήν Μασσωϊαν ότι ό Κερβάντης έκαμε τήν περιπλανωμένην ίπποτικότητα.

“Ας ένθυμηθώσιν οί τοιοῦτοι, ότι ό ειρωνικός και σκεπτικός Βολταΐρος, άφου άπηλίπισθη πλέον να συναντήσῃ τήν αλήθειαν έν τῷ βεβήλω κόσμῳ, ήλθεν έν ήλικία 85 έτων να κρούσῃ τήν θύραν του ήμετέρου Τεμένους και να ζητήσῃ τήν μύησίν του.

“Αλλοι, κατερχόμενοι εις τας πολιτικας προγραφας, ως περ Ηάπαι τινες εξετέλεσαν καθ' άπασών των μυστικων εταιριων, έπίστευσαν ότι ή Μασσωϊα, ειδικως αναθεματισθεισα υπό των Ρωμαιων Ποντιφήκων, ώφειλε να θεωρηται υπό πάντων των πιστων, ως ή άρνησις πάσης θρησκείας έν γένει, του χριστιανισμού δε ιδίως.

“Αλλοι τέλος, μικρόν εισδύσαντες εις τας ιδέας της ήθικης προόδου των κοινωνιων, και πιστεύοντες ότι οὐδέν πλέον έναπομένει να γίνῃ υπέρ των λαων των απολαυόντων, τουλάχιστον κατ' όνομα, των καρπων της έλευθερίας, ισότητος και αδελφότητος, κηρύσσουν μεγαλοφώνως ότι ή Μασσωϊα είναι αντίφασις, είναι αναχρονισμός, είναι, συνελόντι ειπεΐν, εταιρία άνευ σκοπου, άνευ έννοιας.

Αί προκαταλήψεις και αί δεισιδαιμονίαι αυται όμοιάζουσι τα επιβλαβή φυ-

τά: αναφύονται άεννάως, ένόσω δέν εκρίζουνται ολοσχερώς. Το τάγμα έν γένει και εκαστον δόγμα ιδίως, ώφειλον προ καιρου να ανασκεύασωσι και διαφεύσωσι τας τοιαύτας διαδόσεις, ως περ έγένησεν ή άμάθεια ή ή κακή πίστις.

“Ημεις, βεβαίως, δέν έχομεν τήν αξίωσιν ν' αναλάβωμεν το έργον τουτο, όπερ, το όμολογοῦμεν, δεΐται δυνάμεων πολυ άνωτέρων των ήμετέρων: αλλά τίς οΐδε μή, ανακαλοῦντες γεγονότα και συμβάντα αναμφήριστα, έραπτόμενα της ιστορίας της εταιρίας μας, δέν ήθέλομεν κινήσει τήν επιθυμίαν αδελφου τινος, ευμαθεστέρου ήμών, να εκτελέσῃ ό,τι ήμεις μόνοι να επιθυμήσωμεν δυνάμεθα; Υπεριπτάμενοι της άθύσσου της πλασσεως, έν η φαίνεται βαθέως υπνωττων το προαιώνιον δένδρον της Μασσωϊας, έσόμεθα ευτυχεις, εάν εκ του ήδη επιπλέοντος μερους δυνηθώμεν να διασώσωμεν βλαστόν τινα της αιωνίου κληρονομίας, καθά περ άλλοτε ή περιστερά της βίβλου έδρεψε το κλαδιον της έλπίδος από του πρώτου εκ του κατακλυσμου αναδύσαντος λόφου.

“Ετέρα ώφέλεια επίσης σοβαρά θέλει ίσως προκύψει εκ του κόπου ήμών. Πολλοι των αδελφων, εμπνεόμενοι υπό ζήλου άνωτέρου παντός επαΐνου, επιδιδονται ειλικρινώς εις τήν σπουδήν της προόδου της ήμετέρας εταιρίας. Οί μὲν

εὐρίσκουσι τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου τούτου ζητήματος εἰς τὴν συγχώνευσιν πάντων τῶν δογμάτων, οἱ δὲ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν. Ὑπάρχουσι καὶ τινες ὑποστηρίζοντες ὅτι ἀνάγκη ὑφίσταται ριζικῆς τινος μεταρρυθμίσεως. Καὶ ἄλλος μὲν ἀπαιτεῖ νὰ ληφθῶσιν ὡς πρότυπα τῆς συγχρόνου Μασσωνίας τὰ ἀρχαῖα μυστήρια, ἕτεροι δὲ νὰ ἀπαλειφθῶσιν τὰ πάντα, καὶ ἡ Μασσωνία νὰ καταστῇ ἀπλή εὐεργετικὴ εἰταιρία. Ἐκτὸς τούτων ἡ μασσωνικὴ ἐφημεριδογραφία ἐκφέρει ἄλλας διαφορὰς γνώμας.

Εἶναι βέβαιον ὅτι πάντα τὰ ἀξιέπαινα ταῦτα σχέδια, ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς εὐγλώττους ἡμῶν ῥήτορας καὶ τοὺς δεινοὺς ἡμῶν συγγραφεῖς τὴν σύνταξιν διατριβῶν σπουδαίων, ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἢ μὴ ἐπενεγκουσῶν ἀποτελέσματα, δυνάμενα νὰ μᾶς ἱκανοποιήσωσιν. Οἱ ὑπὲρ τῆς ἀρχαίας Μασσωνίας κηρυχθέντες δὲν θὰ δυνηθῶσι ποτὲ νὰ θέσωσι στέγην εἰς οἰκοδόμημα μεγαλοπρεπὲς μὲν τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ στερούμενον βάτεων ἐδραίων καὶ ἱστορικῶν, καὶ θὰ ὁμοιάσωσι τὸν ἐνεργητικὸν ἐκεῖνον τεχνίτην, ὅστις ἐπόθει δι' ἰσχυροῦ μοχλοῦ νὰ κινήσῃ πελώριον ὄγκον, χωρὶς νὰ ἔχη ἀσφαλὲς τι μέρος ἵνα σταθῇ. Ἐκ τοῦ ἄλλου οἱ λίαν ζηλωταὶ ἐκεῖνοι ἀδελφοί, οἱ θέλοντες νὰ ἀποσκορακισθῶσι τὰ πάντα ἐκ τῆς Μασσωνίας, ἐξαιρουμένης τῆς εὐεργεσίας,

συστέλλουσι παραπολὺ τὸν κύκλον τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας καὶ τῆς εἰταιρίας, ἣν οὗτοι συγχέουσι πρὸς μέγα κοινόβιον ἀναχωρητῶν.

Μετὰ τὴν εὐεργεσίαν ἔρχεται ἡ ἀνάπτυξις, ἡ διακόσμησις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἐπὶ τὸ τελειότερον διάπλασις τῆς διανοίας. Ἰδοὺ ὁ ἀληθὴς τῆς Μασσωνίας προορισμός. Ἰδοὺ ἡ ἀποστολή, ἣν ἕκαστος ἀδελφὸς δέον νὰ θεωρῇ ὡς ἰδίαν. Ἡ ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου τελειοποιήσις, ἰδοὺ ἡ πρόσδος εἰς ἣν οἱ ἀληθεῖς Μασσῶνοι θέον νὰ ἀφορῶσιν.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην ἐσχηματίσθησαν οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἵτινες καθάπερ φωταυγεῖς φάροι διαφωτίζουσι τὸν τε νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν πολλῶν καὶ αὐγάζουσιν ἐν πάσαις ταῖς σπουδαϊοτέραις ἐποχαῖς τῆς ἀνθρωπίνου ἱστορίας, καὶ οὗς ἡ Μασσωνία ἐπαίρεται ὅτι ἔσχεν ὡς μέλη τῆς.

Ἐν τῇ Μασσωνίᾳ εὐρέθησαν οἱ Ὀρφεῖς, οἱ Ὀμηροὶ, οἱ Πλάτωνες, οἱ Πυθαγόραι. Ἐν Ἑλλιοπόλει, ἐν Μέμφιδι, ἐν Θήβαις, ἐν ταῖς μυχοῖς τῶν λαβυρίθων, καὶ ἐν τῷ βάθει τῶν Πυραμίδων εἰσεχώρησαν οἱ σοφοὶ ἐκεῖνοι, ὅπως διαπλάσωσι τὴν ψυχὴν των καὶ ἀναπτύξωσιν ἐπὶ τὸ τελειότερον τὸν νοῦν των.

Τί ἀπεναντίας πράττει ἡ σημερινὴ Μασσωνία; Πειρᾶται διὰ παντὸς μέσου νὰ διαιωνίσῃ τὰ σημεῖα καὶ τὰς λεί-

Ξεις, ἄς ὁ διάστημα αὐτῆς ἰδρυτῆς, ὁ διαβόητος βασιλεὺς Σολομῶν ἐδανείσθη ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς Μασσωνίας.

Σκοπὸς τοῦ μεγάλου ἐκείνου βασιλέως δὲν ἦτο ἵνα διὰ τῶν βιβλίων σημείων καὶ τῶν λέξεων τελειοποιήτῃ τοὺς ἐργάτας του, ἀλλ' ὅπως ταξινομήσῃ αὐτοὺς καὶ δύναται οὕτω νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν ἰδιότητά των ὡς Μαθητῶν, Συντέκνων καὶ Διδασκάλων, καὶ χορηγῇ συνάμα αὐτοῖς τὴν σχετικὴν ἀντιμισθίαν.

Ἄλλ' ἡ διαίρεσις αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς, οὔτε ἡθικωτέρους, οὔτε καλλιτέρους, καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Τάγματός μας δὲν διέσωσεν ἡμῖν οὐδὲ κἂν ἐν ὄνομα διακεκριμένου ἐργάτου ἐξελθόντος ἐκ τῆς στοᾶς ἐκείνης.

Ἐν μόνῃ τῇ Αἰγυπτιακῇ Σχολῇ εὐρίσκεται ὅθεν ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη τῆς προόδου· ματαίως ἠθέλομεν ἀναζητήτῃ αὐτὴν ἀλλαχοῦ· ὁ λόγος ὅστις ἐνομίσθη ἀπωλεσθεῖς, ἔμεινεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Νείλου, καὶ μόνον ἐνταῦθα δεόν νὰ τὸν ἀναζητήσωμεν.

Ἡ πρὸς τὴν ἀνεύρεσιν ταύτην ἄγουσα εἶναι, τὸ ὁμολογοῦμεν, ἀνώμαλος καὶ ἀκαθώδης, ἀλλ' ὅμως δεόν νὰ ὀδεύσωμεν αὐτὴν μετὰ ζήλου καὶ καρτερίας, ἐὰν θέλωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἀγωνιώσι νὰ φθάσῃ πάντες ἐκεῖνοι εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὁποίων εἰσέδυσεν ὁ πόθος νὰ ἰδῶσι τὴν Μασσωνίαν

διαλάμπουσαν ἐπὶ τέλους φῶς ἀληθές.

Πρὶν ἢ τελειώσωμεν τὸ προοίμιον τοῦτο, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ εἴπωμεν δύο λέξεις περὶ τῶν θετῶν Στοῶν. (ἦτοι τῶν γυναικειῶν).

Ἡ ἱστορία δὲν χορηγῇ ἡμῖν διδόμενα βέβαια ἐπὶ ἀντικειμένου τόσῳ σπουδαίου, καθόσον οἱ ἄνθρωποι ἐν γένει μετεχειρίσθησαν τὴν γυναικα ὡς ἑτερογενὲς δυνάμει καὶ κατὰ συνέπειαν ξένον πάτης κοινωνικῆς ἐταιρίας.

Ἄλλ' ἐὰν διαρκούντων τῶν τῆς ἀμαθείας καὶ βαρβαρότητος αἰώνων, ἡ γυνὴ καταχρηστικῶς ἀπεγυμνώθη τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, εἶναι ἔτι δίκαιον καὶ συμφέρον, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ πρόοδος καὶ ὁ πολιτισμὸς ἀνεγνώρισαν τὰ ἡμιανεγνωρισμένα δίκαια τοῦ ἀνδρός, τὰ τῆς γυναικὸς νὰ παρορῶνται εἰσεῖτι, ὡσεὶ νὰ μὴ ἀπετέλει αὕτη τὸ ὠραιότερον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἢ ὡσεὶ νὰ εἴχομεν τὸ δικαίωμα ν' ἀπομακρύνωμεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς ἀρετῆς, ἐν ᾧ δύναται μετὰ τοσαύτης χάριτος, καὶ καλλίτερον ἔτις ἡμῶν, νὰ ἀφιερῶθῃ εἰς τὴν γλυκεῖαν ἐξάσκησιν τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς ἀγάπης;

Ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τοιοῦτου αἰσθήματος δικαιοσύνης πρὸς τὸ ἐναρετώτερον ἡμῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐπροσπαθήσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν σκέψεις τινὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν θετῶν Στοῶν. . . . καὶ περὶ

τοῦ τρόπου δι' οὗ ἠδυνάμεθα νὰ θέσωμεν αὐτὰς ἐν ἐνεργείᾳ παρ' ἡμῖν. Ἐἴτε αἱ ἀσθενεῖς ἐκφράσεις τῆς ζωηρᾶς ἡμῶν ἐπιθυμίας, νὰ ἐμπνεύσωσι τοῖς διδασκάλοις μας τὴν ἰδίαν ὅπως τελειοποιήσωσι καὶ συστηματοποιήσωσιν, ὅ,τι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα ἢ μόνον νὰ ὑποδείξωμεν.

Α.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΜΑΣ.

Οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὸν Μοντεσκιῦ, εἰσὶν ὁ μόνος τῆς ἀρχαιότητος λαὸς, ὅστις δικαίῳ τῷ λόγῳ ἀξιεῖται τῆς προσοχῆς μας· ἡ ἱστορία των κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον πλείοτερον πάσης ἄλλης, καθόσον παρ' αὐτῶν ἔλαβον τὰ πλέον πεπολιτισμένα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, διὰ σειρὰς συμβάντων μὴ διακοπέτης, τοὺς νόμους, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας· καὶ τῷ ὄντι, οἱ αἰγύπτιοι ἐδίδαξαν καὶ ἐφώτισαν τοὺς Ἕλληνας, οὗτοι δὲ κατέλειπον τὴν ὥραϊαν ταύτην κληρονομίαν τοῖς Ῥωμαίοις. Τίς ἀγνοεῖ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι, κατακτηταὶ τοῦ κόσμου, ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος τὰς γνώσεις, ὧν ἐστεροῦντο, γνώσεις, ἅς οὗτοι διωχέτευσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰς ὁποίας σήμερον ἡμεῖς τόσον κομπάζομεν;

Μεταφερόμενοι εἰς τοὺς πρώτους ἐκείνους αἰῶνας, βλέπομεν ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἦν ἡ χώρα καὶ ἡ πατρίς τῶν θαυμάτων. Ἡ φαντασία εὐρίσκειο εἰς ἀένναον ὄργανον διὰ τοῦ θαυματίου, ὅπερ ἐφοβοῦντο οἱ ἄνθρωποι πλείοτερον τῶν θρόνων καὶ βασιλέων. Οἱ Ναοὶ καὶ οἱ Ποντίφηκες ἐτήρουν διηνεκῶς τὴν φαντασίαν τοῦ λαοῦ ἐν στασιμότητι· ἐν ἐνὶ τῶν ναῶν ἐκείνων, ἦν ὁ τάφος τοῦ Σεράπιος, οὗ ἡ προσπέλασις οὐδενὶ τῶν θνητῶν ἐπετρέπετο, καθόσον ἐπιστεύετο ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ κόσμου ἐξήρητο ὑπὸ τῆς τοῦ ἀγίου ἐκείνου κολοσσοῦ διαρκείας. Ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ τὸν θραύσῃ, ἤθελεν ἐπαναρρίψει τὸν κόσμον εἰς τὸ ἀρχικὸν χάος. Τὸ πᾶν ἐν τοῖς μυστηριώδεσι τούταις χώραις ἦν αἰνίγμα, μυστήριον καὶ τερατούργημα. Οἱ ναοὶ ἐκοινοποιοῦν τὰς ἀπαντήσεις τῶν μαντείων, τὰ ἄντρα ἀντήχουν τρομεροὺς οὐρλισμοὺς, πανταχοῦ ὑπῆρχον αὐτόματα τρίποδα, πυθίαι ἔνθεοι, ἱερεῖς καὶ μάγοι, οἵτινες περιβεβλημένοι τὴν ἰσχύν τῶν θεῶν, ἦσαν προσέτι ἐντεταγμένοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ τὰς ἐκδικήσεις αὐτῶν.

Ἐν Αἰγύπτῳ λοιπὸν ἔλαβον ἀρχὴν αἱ τέχναι, αἱ ἐπιστήμαι καὶ τὰ μυστήρια, καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἐσπάρησαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην πᾶσαν· ἐν τῇ ἱστορίᾳ λοιπὸν τῆς χώρας ταύτης ὀφείλομεν νὰ ἐκζητήσωμεν τὴν λαμπάδα, δι' ἧς θὰ

δυνηθῶμεν νὰ διαλύσωμεν τὸ σκότος τῶν μαύρων νεφῶν, ἅτινα ἀκόμη καλύπτουσι τὸν μασσωικὸν ὀρίζοντα.

Εἰδοποιοῦμεν ὁμῶς ὅτι ἡ νεωτέρα μασσωνία, καθ' ἧς τόσαι ἐκτοξεύονται κατηγορίαι, δὲν εἶναι ἡ ὑψηλὴ Αἰγυπτιακὴ Μασσωνία, καὶ ὅτι αὕτη εἶναι μόνον τὰ πρόθυρα τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ εἴσοδος τοῦ οἰκοδομήματος ὅπερ ἀνεγείρεται.

(ἀκολουθεῖ).

ΜΑΣΣΩΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Μεγάλῃ Μασσωνικῇ ἐορτῇ ἐτελέσθη τῇ 28 Ἀπριλίου ἐν Λονδίῳ ἐν τῇ ἀπεράντῳ στοᾷ Albert Hall. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ διὰδοχος τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου ἐγκαθιδρύθη εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου διδασκάλου. Ἐπτακισχίλιοι, ἢ κατ' ἄλλους δωδεκασχίλιοι Μασσῶνοι, συρρέσαντες ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἐν αἷς ἡ Μασσωνία ὑπάρχει, παρῆσαν εἰς τὴν τελετὴν, ὥστε τὸ ἀχανὲς ἀμφιθεατρικὸν καθίδρυμα, ἐν ᾧ ἐτελέσθη αὕτη, μόλις ἠδύνατο χωρῆσαι αὐτούς. Πολλὰ πρὸς τούτοις ἐπίσημα πρόσωπα καὶ διδάσκαμοι πολιτικοὶ παρῆσαν ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶν ὡς μασσῶνοι, ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὴν τελετὴν. Ἄφου ὁ πρίγκηψ εἰσῆχθη ὑπὸ τῶν ἐγκρίτων τῆς Ἀδελφότητος περιβεβλημένος τὰ σύμβολα τοῦ νέου αὐτοῦ ἀξιώματος καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν ἔδραν τοῦ μεγάλου διδασκάλου, ὁ μέγας τελετάρχης ἐκήρυξε τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτοῦ καὶ προσεκά-

λεσε τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα χαιρετίσωσιν αὐτὸν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος. Εἶτα ὁ κόμης Καρναρβὸν ἀπήγγειλε, κατὰ τὸ εἶωθός, λόγον, ἐν ᾧ ὑπέμνησεν εἰς τὸν νέον μέγαν διδασκάλον τὰ ὑπὸ τοῦ νέου ἀξιώματος ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα. Ὁ πρίγκηψ ἀπήντησεν εὐχαριστήσας τὴν συνέλευσιν ἐπὶ τῇ τιμῇ, καὶ μουσικῇ ἐπαίανισεν ἀκολούθως ἐμβατήριόν τι. Τελευταίον παρουσιάσθησαν πρὸς τὸν πρίγκηπα αἱ πρεσβεῖαι τῶν ξένων μεγάλων στοῶν καὶ ἡ τελετὴ ἐπερατώθη διὰ τῆς ἀνακρῦξεως τῶν εἰς νέους βαθμοὺς προεβασθέντων ἀδελφῶν. Τὸ ἐσπέρας ἐδόθη μέγα δεῖπνον, ἐν ᾧ ἐγένοντο διάφοροι προποσεῖς, ἡ πρώτη ὑπὸ τοῦ μεγάλου διδασκάλου αὐτῆς τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ. τῆς Ἀνάσσης, προστάτιδος τοῦ τάγματος ἡμῶν. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας δὲν εἶνε ὁ πρῶτος τὸ ἀξίωμα μεγάλου διδασκάλου κατασχὼν πρίγκηψ. Σειρὰ ὅλη βασιλείων ἀγγλων ὑπῆρξαν μασσῶνοι. Εἰς πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας εἶχε καταλάβει τὸ ἀξίωμα τοῦτο τῷ 1791, οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν βασιλικῶν δουκῶν, οἱ θεῖοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἦσαν μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων. Τελευταῖον ὁ ἀποθανὼν δούξ τοῦ Σουτῆξ ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατεῖχε τὸ ἀξίωμα, ὅπερ κατέχει νῦν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας. Ἐν ἄλλαις χώραις, ἐν αἷς ἡ μασσωνία νῦνδοκίμησεν, ἠριθμῆθησαν πάντοτε μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς οἱ πρίγκηπες τῶν βασιλευσούων οἰκογενειῶν καὶ σήμερον μεταξὺ τῶν ζώντων ἡγεμόνων συγκαταλέγονται εἰς τὰς τάξεις τῶν Μασσῶνων, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ὁ βασιλεὺς τῶν Βέλγων καὶ ὁ τῆς Σουηδίας.